

Barier w wykorzystaniu funduszy strukturalnych w roku 2010

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
FINANSOWANIE PROJEKTÓW		
<p>Nieefektywny system zaliczkowy na poziomie Regionalnych Programów Operacyjnych.</p>	<p>Brak jasnej i łatwo dostępnej informacji o warunkach przyznawania zaliczek. Niska wartość kwoty wkładu wspólnotowego finansowana zaliczką (np. 30%) oraz niskie maksymalne wartości transz zaliczki (np. 20%). Nadmierna biurokracja związana z pozyskiwaniem i rozliczaniem zaliczek (np. konieczność składania deklaracji zapotrzebowania o zaliczkę, wniosku o zaliczkę, kopii umów z wykonawcami). Określone terminy, w których wniosek o zaliczkę można złożyć (np. raz w roku). Ustalenie terminu, w którym projektodawca musi zaliczkę rozliczyć w odniesieniu do dnia wpływu zaliczki na jego konto (np. 10 dni od otrzymania środków). Długi czas wypłaty środków po zatwierdzeniu wniosku o zaliczkę (np. 30 dni). Brak realizacji zaliczek (np. z powodu braku środków finansowych).</p>	<p>Publikacja pełnej informacji o systemach zaliczkowych na stronach instytucji (dobra praktyka: PARP). Umożliwienie wypłaty pełnej wartości dofinansowania w formie zaliczki, w transzach. Dopasowanie terminów składania wniosków o zaliczkę (i kolejnych transz zaliczek) oraz rozliczenia zaliczki do harmonogramu projektu. Uproszczenie dokumentacji związanej z ubieganiem się o zaliczkę Skrócenie terminów oceny wniosków o zaliczki i wypłaty kolejnych transz zaliczki (łącznie do 20 dni). Zagwarantowanie środków na wypłatę terminową zaliczek.</p>
<p>Długi okres weryfikacji wniosków o płatność (wybrane RPO, PO IG).</p>	<p>Naliczanie od początku biegu terminów w przypadku ponownej oceny wniosku o płatność, po stwierdzeniu nieprawidłowości w pierwotnej wersji wniosku.</p> <p>Sformalizowany proces oceny wniosku: zgłaszanie uwag do wniosku o płatność w formie pisemnej, w ostatnim zgodnym z umową terminie.</p>	<p>Przyjęcie zasady, iż ocena wniosku o płatność trwa maksymalnie 21 dni kalendarzowych oraz dodatkowe 7 dni w przypadku nanoszenia poprawek, a polecenie płatności przekazywane jest do banku w ciągu kolejnych 5 dni kalendarzowych. Upowszechnienie możliwości wprowadzania drobnych korekt do wniosku o płatność przez osobę sprawdzającą.</p>

	<p>Nadmierna restrykcyjność i uznaniowość oceny wniosków o płatność przedłużająca czas ich weryfikacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozbudowany obowiązek dokumentacyjny, także w przypadku drobnych kwot lub wydatków stałych; • zwracanie wniosków do poprawy także w przypadku drobnych błędów, które osoba sprawdzająca wniosek ma prawo poprawić samodzielnie; • kwestionowanie wydatków bez wskazania merytorycznego uzasadnienia; • brak jasnych wytycznych dotyczących przygotowywania rozliczeń, np. w postaci przewodników, FAQ (RPO/ PO IG). 	<p>Upowszechnienie zasady wyjaśniania wątpliwości do poszczególnych pozycji wniosku o płatność w kontaktach roboczych z beneficjentem.</p> <p>Upowszechnienie rozliczeń ryczałtowych w przypadku kosztów pośrednich/ ogólnych oraz wprowadzenie możliwości rozliczania ryczałtem określonej kwoty w budżecie, do której można byłoby zaliczać drobne wydatki (np. bilety autobusowe, opłaty parkingowe, itp.)</p> <p>Upowszechnienie wniosku o płatność w formie zestawienia wydatków (dobra praktyka: PO KL), przy jednoczesnym informowaniu beneficjentów o zasadach prawidłowej archiwizacji dokumentów potwierdzających wydatki.</p> <p>Publikowanie informacji o zasadach prawidłowego dokumentowania wydatków w postaci przewodników, list najczęściej zadawanych pytań i odpowiedzi, list najczęściej popełnianych błędów oraz systematyczna organizacja szkoleń dla projektodawców nt. rozliczeń.</p>
<p>Opóźnienia w płatnościach na rzecz beneficjentów (RPO, PO IG, PO KL)</p> <p>W przypadku opóźnień, brak informacji ze strony instytucji odpowiedzialnych za dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów o planowanym terminie dokonania płatności</p>	<p>Brak monitoringu terminów płatności przez Instytucje Zarządzające poszczególnymi programami.</p> <p>Brak sankcji dla instytucji odpowiedzialnych za dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów za przekroczenie terminów określonych w umowie z beneficjentem.</p>	<p>Wprowadzenie systemu monitorującego komunikację pomiędzy instytucją dokonującą płatności a beneficjentem, w tym uwzględniająca czas przekazania beneficjentem poprawek do wszystkich złożonych wersji wniosku o płatność, czas od złożenia przez beneficjenta ostatniej wersji wniosku o płatność, do których nie zgłoszono poprawek do dokonania płatności na jego rzecz.</p> <p>Systematyczna publikacja statystyk poszczególnych instytucji dokonujących płatności na rzecz beneficjentów.</p>
<p>Biurokratyczny system rozliczeń w programach finansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (RPO, PO IG).</p>	<p>Konieczność przedkładania i weryfikacja wszystkich dokumentów finansowych oraz innych dokumentów potwierdzających wydatek we</p>	<p>Upowszechnienie rozliczeń ryczałtowych/ ogólnych w przypadku kosztów pośrednich oraz wprowadzenie możliwości rozliczania ryczałtem</p>

	wniosku o płatność.	<p>określonej kwoty w budżecie, do której można byłoby zaliczać drobne wydatki (np. bilety autobusowe, opłaty parkingowe, itp.).</p> <p>Upowszechnienie wniosku o płatność w formie zestawienia wydatków (dobra praktyka: PO KL), przy jednoczesnym informowaniu beneficjentów o zasadach prawidłowej archiwizacji dokumentów potwierdzających wydatki.</p> <p>Upowszechnienie zasady weryfikacji wniosku o płatność na próbie dokumentów finansowych.</p>
Mała elastyczność budżetów projektów (RPO, PO IG).	Zbyt duża szczegółowość harmonogramów finansowo-rzeczowych, powodująca na etapie realizacji przedsięwzięcia konieczność sztywnego trzymania się wartości i specyfikacji konkretnych pozycji wydatków czy pierwotnie zaplanowanego montażu finansowego, co utrudnia dostosowanie projektu do aktualnej sytuacji i powoduje konieczność wielokrotnego aneksowania umowy o dofinansowanie.	<p>Wprowadzenie zasady rozliczania projektów w oparciu o budżet zadaniowy (dobra praktyka: PO KL).</p> <p>Umożliwienie wprowadzania zmian dotyczących montażu finansowego w trakcie realizacji projektu.</p>
Brak wyczerpującej i jednoznacznej definicji „zasady konkurencyjności” stosowanej przy wyborze wykonawców/dostawców robót budowlanych, towarów i usług, w projektach realizowanych przez podmioty, które nie są zobowiązani do stosowania przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych. Zwiększa to swobodę interpretacyjną podmiotów kontrolujących projekty, a tym samym ryzyko uznania za niekwalifikowane wydatków zgodnych z celami projektu. Brak uzgodnionego minimum w tym zakresie jest szczególnie niebezpieczne, z uwagi na restrykcyjne podejście do zasady konkurencyjności stosowane przez organy kontrolne UE, które niejednokrotnie przyjmują inne stanowisko niż instytucje krajowe. W efekcie	„Zasada konkurencyjności” nie jest pojęciem prawnym. W efekcie poszczególne instytucje wypracowują różne, często zasadniczo odmienne jej interpretacje, najczęściej dodając kolejne wymogi lub uzupełnienia po kontroli konkretnych projektów. Jest to więc w dużej mierze zasada tworzona w oparciu o precedensy i obowiązująca w różnym zakresie na poziomie różnych programów lub działań.	<p>Sformułowanie i uzgodnienie przez MRR, przy współpracy z KE i IZ RPO, minimalnych i jednoznacznych wymogów dotyczących wyboru wykonawców/dostawców robót budowlanych, towarów i usług, w projektach realizowanych przez podmioty, którzy nie są zobowiązani do stosowania przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, których przestrzeganie gwarantowałoby kwalifikowalność wydatków, a które jednocześnie stanowiłyby faktyczne ułatwienie w stosunku do przepisów PZP.</p> <p>Ograniczenie kontroli zasady konkurencyjności wyłącznie do kwestii wprost opisanych w tak</p>

<p>zwolnienie ze stosowania przepisów PZP nie przynosi zamierzonych efektów, ponieważ skomplikowane przepisy ustawowe zastępują równie niejednoznaczne zasady o innej randze</p>		<p>sformułowanej zasadzie konkurencyjności.</p>
<p>SPRAWNOŚĆ INSTYTUCJONALNA</p>		
<p>Niewystarczające przygotowanie części kadr instytucji publicznych do realizacji celów Programów Operacyjnych.</p>	<p>Brak przejrzystych ścieżek kariery i awansu, m.in. w wyniku upolitycznienia stanowisk średniego i wyższego szczebla.</p> <p>Brak kompetencji menadżerskich osób zarządzających kapitałem ludzkim w administracji. Brak atrakcyjnych systemów motywacyjnych.</p> <p>Brak systemów zapobiegających konfliktowi interesów pracowników szczebla operacyjnego (uczestniczących w tworzeniu zasad wyboru projektów i ocenie projektów).</p>	<p>Wprowadzenie zasad zarządzania w sektorze publicznym oraz spójnego programu budowy kompetencji kadr (reforma administracji publicznej).</p> <p>Przygotowanie kompleksowych rozwiązań zarówno na szczeblu centralnym, jak i regionów dotyczących systemów rekrutacyjnych, promocyjnych i motywacyjnych, także w odniesieniu do profilu pożądaných kompetencji oraz narzędzi ich nabywania.</p> <p>Opracowanie publicznego rankingu jakości pracy instytucji zarządzających, pośredniczących i wdrażających, według określonych kryteriów, przede wszystkim terminów realizowanych operacji.</p>
<p>Niska jakość obsługi wnioskodawców i beneficjentów, niewystarczająca orientacja na klienta:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stawianie projektodawcom/ beneficjentom nieuzasadnionych wymogów wykraczających poza przepisy/ zapisy umowy/ wytyczne - sformalizowana komunikacja z osobami obsługującymi wnioskodawców/ beneficjentów, zwłaszcza niechęć do udzielania odpowiedzi na pytania w 	<p>Brak merytorycznego przygotowania osób obsługujących wnioskodawców i beneficjentów oraz brak systemu wsparcia/ rozbudowy i aktualizacji kompetencji tych osób (np. poprzez możliwość wymiany informacji pomiędzy pracownikami różnych instytucji, dostęp do ekspertyz, opinii prawnych, wypracowanych w systemie interpretacji danych kwestii).</p>	<p>Weryfikacja (przed faktycznym rozpoczęciem współpracy z beneficjentem) i bieżąca aktualizacja kompetencji osób współpracujących z projektodawcami / beneficjentami.</p> <p>Stworzenie bazy wiedzy dla administracji centralnej i regionalnej zaangażowanej we wdrażanie programów operacyjnych (dobra praktyka – PO KL), zawierającej interpretacje typowych kwestii zgłaszanych przez wnioskodawców, odpowiedzi na</p>

<p>korespondencji mailowej</p> <ul style="list-style-type: none"> - niemożność lub znaczące opóźnienia w uzyskiwaniu odpowiedzi na szczegółowe pytania związane z realizowanymi projektami, skutkujące m.in.: błędami we wnioskach o płatność. 	<p>Ograniczona samodzielność urzędników niższego szczebla, powodująca niechęć do brania odpowiedzialności i podejmowania decyzji oraz pryncypialne trzymanie się procedur (np. przestrzeganie maksymalnego terminu weryfikacji wniosku o płatność, niezależnie od czasu faktycznej weryfikacji).</p> <p>Brak programów poprawiających jakość obsługi klienta (np. weryfikujących przygotowanie merytoryczne, oceniających skuteczność narzędzi komunikacyjnych).</p>	<p>najczęściej zadawane pytanie, obsługiwanej przez zespół ekspertów, których zadaniem byłoby m.in.: wyjaśnianie wątpliwych kwestii, zabieganie o interpretacje właściwych organów.</p> <p>Bieżąca komunikacja opiekunów projektów z projektodawcami i beneficjentami – udzielanie szczegółowych odpowiedzi na zadawane pytania, informowanie o aktualnym stanie projektu/ wniosku płatniczego.</p> <p>Opracowanie kryteriów oceny i systematyczna weryfikacja poziomu satysfakcji klienta (wnioskodawcy, beneficjenta) z jakości obsługi.</p>
<p>Zbiurokratyzowanie procesu ubiegania się o dotację w wynikające z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dużego skomplikowania i nadmiernej szczegółowości regulaminów konkursowych (RPO) - rozbudowanych list załączników (RPO) - rozbudowanych wymagań dotyczących treści wniosku, które nie mają związku z opisywanym przedsięwzięciem i pozostają bez wpływu na jakość przedsięwzięcia (RPO, PO KL). 	<p>Regulaminy konkursów tworzą dodatkowe wymogi dotyczące procedury składania projektów, nie ujęte bezpośrednio w kryteriach wyboru, które stanowią realne obciążenie dla beneficjenta i mogą być przyczyną uznania dokumentacji za niezgodną z wymogami (np. kujawsko-pomorskie: konieczność tworzenia list załączników prezentowanych w określonej kolejności, rozdzielania ich przekładkami opisanymi w sposób wymagany przez IOK).</p> <p>W większości regionów na etapie składania wniosku o płatność wymagane są zaświadczenia, dokumenty potwierdzone notarialnie, tłumaczenia przysięgłe, itp., które są zbędne z punktu widzenia oceny wniosku. Jednocześnie projektodawca musi składać do kilkunastu oświadczeń, również nie</p>	<p>Rezygnacja z niezasadnych wymogów proceduralnych określanych w regulaminach konkursów, które komplikują przygotowanie wniosku i zwiększają prawdopodobieństwo popełnienia technicznego błędu podczas jego składania.</p> <p>Wprowadzenie uniwersalnego standardu obsługi wnioskodawcy i beneficjenta wraz z katalogiem maksymalnych wymogów, które muszą zostać spełnione w procesie aplikacyjnym i w trakcie realizacji projektów, np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zasada elektronicznej wymiany dokumentów (aplikacja, sprawozdania, wnioski płatnicze) i komunikacji z beneficjentem za pomocą systemu informatycznego/ poczty elektronicznej, - proste wnioski aplikacyjne (informacje niezbędne do oceny wniosków, którymi dysponuje wyłącznie

	<p>mających związku z oceną projektu (np. oświadczenie o znajomości zasad pomocy publicznej i nie przekraczaniu maksymalnej intensywności wsparcia).</p> <p>Wypełnienie wniosków o dofinansowanie (zwłaszcza RPO) wymaga teoretycznej lub specjalistycznej wiedzy, która jest całkowicie zbędna z punktu widzenia projektodawcy, np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyporządkowywanie konkretnych wydatków do tytułów rozporządzeń regulujących dany rodzaj pomocy - konieczność wskazywania źródeł finansowania wkładu publicznego - konieczność wskazywania stron dokumentów strategicznych (regionalnych, lokalnych), z którymi zgodny jest projekt. 	<p>wnioskodawca, koncentracja na opisie przedsięwzięcia).</p> <p>Wymaganie, na etapie ubiegania się o wsparcie IP2 tylko kluczowych załączników i oświadczeń, rezygnując z zaświadczeń/ pełnomocnictw, kopii potwierdzonych notarialnie, itp., które pozostają bez związku z ocenianym przedsięwzięciem (dobra praktyka: PO KL).</p>
<p>Nadmiernie rozbudowane kryteria formalne</p>	<p>Na poziomie regionalnym, ocena formalna wniosków składanych przez przedsiębiorców w konkursach na dotacje inwestycyjne (w roku 2009) wynosiła od 57 do ponad 200 dni. W większości przypadków na ocenę formalną poświęcano więcej czasu, niż na ocenę merytoryczną.</p> <p>Kryteria formalne na poziomie regionalnym są zbyt rozbudowane i skoncentrowane wokół wymogów o charakterze biurokratycznym.</p> <p>Pomimo tego, iż akty wykonawcze UE delegują uprawnienia w zakresie konstruowania kryteriów oceny do Komitetów Monitorujących, Instytucje Zarządzające RPO rozszerzają listy kryteriów KM: dokumenty, opracowane na potrzeby oceny</p>	<p>Stosowanie podczas oceny formalnej wyłącznie kryteriów zatwierdzonych przez KM.</p> <p>Stopniowe upraszczanie i standaryzowanie kryteriów formalnych we wszystkich konkursach organizowanych w ramach NSRO 2007-2013. PKPP Lewiatan zaproponował standard oceny formalnej, który może być punktem wyjścia do zbudowania zasad ogólnie obowiązujących. Swoje propozycje w tym zakresie zgłosiła również Grupa ds. przedsiębiorców działająca w ramach Zespołu ds. uproszczeń przy Ministerstwie Rozwoju Regionalnego.</p> <p>Upowszechnienie możliwości poprawiania przez projektodawcę prostych błędów formalnych nie</p>

	formalnej, zawierają dodatkowe kryteria albo podkryteria, których waga w rzeczywistości jest równa wadze kryteriów formalnych – niespełnianie ich może spowodować odrzucenie wniosku o dofinansowanie. W skrajnych przypadkach (województwo podkarpackie, zachodniopomorskie, opolskie) suma kryteriów i podkryteriów dochodzi do 100, co stanowi znaczące odstępstwo od listy zatwierdzonej przez Komitety Monitorujące.	mających wpływ na treść wniosku.
Nieprzygotowanie instytucji organizujących konkurs do ich prowadzenia: <ul style="list-style-type: none"> - zmiany wytycznych konkursowych/ interpretacji kryteriów w trakcie konkursu - udostępnienie dodatkowych, istotnych dla projektodawców informacji nt. kryteriów, zasad konkursu, w trakcie trwania naboru. - udostępnianie istotnych informacji nt. zasad konkursu (np. kwalifikowanych beneficjentów) w krótkim czasie przed rozpoczęciem naboru. 	Brak minimalnych standardów dotyczących terminów udostępniania beneficjentom informacji niezbędnych do przygotowania dokumentacji aplikacyjnej	Zamykanie prac nad dokumentacją konkursową (w tym dokumentami wspierającymi, takimi jak przewodniki po kryteriach) w określonym czasie przed ogłoszeniem terminu naboru wniosków (1 miesiąc) i nie wprowadzanie zmian dotyczących reguł ubiegania się o wsparcie w trakcie konkursu, przy minimalnym czasie trwania samego naboru od 50 do 60 dni.
Wymóg przedkładania i archiwizowania papierowej dokumentacji związanej z ubieganiem się o dotację (oryginały i kopie) oraz realizacją projektów.	Brak sprawnych narzędzi informatycznych umożliwiających elektroniczną obsługę procesu aplikacyjnego. Brak przygotowania kadr instytucji publicznych do komunikacji on-line. Nawyki biurokratyczne, np. wymóg wielokrotnego kopiowania dokumentacji.	W okresie programowania 2007-2013 konieczna jest digitalizacja procesu aplikacyjnego i zarządzania projektem (wnioski konkursowe, ocena projektów, sprawozdawczość i archiwa w wersji elektronicznej).
System kontroli zorientowany na penalizację nieprawidłowości: <ul style="list-style-type: none"> - biurokratyczny charakter kontroli kładący nacisk na spełnienie kontrolnych wymogów, bez odniesienia do realizowanych działań czy osiąganych kontrolnych 	Kontrolerzy nie mają doświadczenia w realizacji projektów współfinansowanych z funduszy europejskich, nie znają ich specyfiki: koncentrują się na kwestiach stricte formalnych (sposób opisanie faktury) a nie merytorycznych (zasadność wydatku).	Przyjęcie zasady, że projekt nie powinien być kontrolowany więcej niż jeden raz przez krajowe instytucje kontrolne (poza kontrolami doraźnymi). Powołanie zespołu złożonego z przedstawicieli instytucji kontrolnych (kontrolnych tym UKS), który

<p>- duża liczba kontroli przeprowadzanych w jednym projekcie (przez różne instytucje kontrolne) oraz różne formułowanie wymagań, w zależności od instytucji prowadzącej kontrolę.</p>		<p>ustanowiłby wspólne standardy pracy i zasady kontroli.</p> <p>Wzmocnienie merytoryczne służb kontrolnych (np. poprzez specjalistyczne szkolenia).</p> <p>Wzmocnienie funkcji prewencyjnej i korekcyjnej kontroli (wsparcie w likwidowaniu nieprawidłowości).</p>
<p>Niska skuteczność środków odwoławczych, w przypadku dokonywania ponownej oceny wniosków przez te same instytucje, od których oceny projektodawca składał protest lub odwołanie, a które to instytucje nie mają obowiązku uwzględnienia wniosków rozpatrzenia środka odwoławczego, w tym opinii powołanych w tym celu ekspertów. W efekcie nawet w przypadku pozytywnego rozpatrzenia protestu i uznania oceny za nieprawidłową, instytucja oceniająca może ponownie odrzucić wniosek z dokładnie tych samych powodów.</p> <p>Brak pełnego opisu procedury odwoławczej, zwłaszcza zasad postępowania i terminów w przypadku pozytywnego rozpatrzenia skargi projektodawcy przez wojewódzki sąd administracyjny (na etapie postępowania przed sądami administracyjnymi),</p>	<p>Brak w obowiązujących wytycznych dotyczących procedury odwoławczej, tj.: Wytycznych w zakresie wymogów, jakie powinny uwzględniać procedury odwoławcze ustalone dla programów operacyjnych, dla konkursów ogłaszanych od dnia 20 grudnia 2008 r., zapisów precyzujących zasady przeprowadzenia ponownej oceny wniosków w przypadku pozytywnego rozpatrzenia środka odwoławczego.</p> <p>Możliwość dokonywania ponownej oceny w tej samej instytucji, która oceniała wniosek o dofinansowanie, co zaburza obiektywizm oceny.</p> <p>Obowiązujące wytyczne dotyczących procedury odwoławczej nie precyzują obowiązków instytucji organizujących konkursy na etapie postępowania przed sądami administracyjnymi, zwłaszcza terminów ponownego rozpatrzenia sprawy, w przypadku uwzględnienia skargi projektodawcy i, stwierdzenia przez sąd, że ocena projektu została przeprowadzona w sposób naruszający prawo.</p>	<p>Sprecyzowanie zasady przeprowadzenia ponownej oceny wniosków w przypadku pozytywnego rozpatrzenia środka odwoławczego, w tym m.in. określenie rangi opinii eksperta powołanego na etapie rozpatrywania środka odwoławczego.</p> <p>Instytucjonalne rozdzielenie kolejnych etapów procedury odwoławczej, w tym zwłaszcza oceny wniosku o dofinansowanie i ponownej oceny przypadku pozytywnego rozpatrzenia środka odwoławczego lub wprowadzenie zasady, iż rozpatrzenie środka odwoławczego przez instytucję inną niż ta, które dokonała oceny wniosku o dofinansowanie jest równoznaczne z jego ponowną oceną.</p> <p>Doprecyzowanie w Wytycznych wymogów, jakie powinny uwzględniać procedury odwoławcze ustalone dla programów operacyjnych, dla konkursów ogłaszanych od dnia 20 grudnia 2008 terminów ponownego rozpatrzenia sprawy, w przypadku uwzględnienia skargi projektodawcy i stwierdzenia przez sąd, że ocena projektu została przeprowadzona w sposób naruszający prawo</p>
<p>SYSTEM INFORMACYJNY</p>		
<p>Trudności w prawidłowej ocenie dynamiki wykorzystania</p>	<p>Nieprzejrzysta polityka MRR w zakresie</p>	<p>Powrót do dobrej praktyki z lat 2006-2007, kiedy</p>

<p>środków na lata 2007-2013 i identyfikacji obszarów problemowych.</p>	<p>informowania o realizowanym oraz planowanym poziomie wydatkowania, w szczególności brak informacji nt. poszczególnych programów w podziale na działania oraz efektywności instytucji zaangażowanych w proces absorpcji (zwłaszcza poziom realizacji prognoz).</p>	<p>MRR publikowało szczegółowe informacje dotyczące miesięcznego wykorzystania środków unijnych przez poszczególne instytucje, w podziale na wdrażane przez nie działania, w odniesieniu do wartości planowanych (% realizacji prognozy).</p>
<p>Ograniczona możliwość racjonalnego planowania harmonogramu projektów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak lub nieprzestrzeganie harmonogramu konkursów (terminów ogłoszenia naboru wniosków), co uniemożliwia projektodawcom zaplanowanie swoich projektów z właściwym wyprzedzeniem czasowym oraz ich przygotowanie i złożenie w najdogodniejszym momencie. 	<p>Niechęć instytucji do wyznaczania wiążących terminów nie ma podstaw formalnych. Wynika raczej z braku umiejętności precyzyjnego planowania działań i związanej z tym potrzeby pozostawiania sobie jak największego pola manewru, przy czym nawet bardzo ogólne wskazania (np. II kwartał) ulegają przesunięciom.</p>	<p>Ogłaszanie planu konkursów na miesiąc przed rozpoczęciem każdego kolejnego roku. Informacja o planowanej dacie ogłoszenia konkursu oraz przeznaczonych na konkurs alokacji musi być podawana z dokładnością przynajmniej co do miesiąca i stanowić formalne zobowiązanie instytucji.</p>
<p>Ograniczona możliwość racjonalnego planowania harmonogramu projektów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brak precyzyjnych informacji nt. czasu trwania poszczególnych etapów konkursów (oceny wniosków, otrzymania informacji nt. wyników tej oceny, podpisywania umów): RPO - przekraczanie zapowiedzianych terminów, co wynika z dowolności ustalania zasad i terminów przebiegu procesu aplikacyjnego przez instytucje wdrażające poszczególne schematy wsparcia (wszystkie programy). 	<p>MRR uchyliło „Wytyczne w zakresie wyboru projektów w trybie konkursowym”, co skutkuje dowolnością, jeśli chodzi o terminy poszczególnych etapów naboru i przedłużającym się oczekiwaniem projektodawców na wyniki konkursów. Jednocześnie informacja o planowanym harmonogramie oceny przekazywana jest w bardzo różny - najczęściej w Regulaminie konkursu, często nieprzejrzysty sposób (np. brakuje wskazania czy podawany czas oceny uwzględnia terminy dotyczące uzupełnień).</p> <p>Pomimo zaleceń Instytucji Zarządzających (np. PO KL), część instytucji organizujących konkursy przedłuża terminy oceny wniosków i podpisywania umów, bez jednoczesnego informowania beneficjentów o planowanym zakończeniu procedur. Duża dowolność w tym zakresie wynika z braku jakiegokolwiek monitoringu przyjętych terminów przez Instytucje Zarządzające, jak</p>	<p>Określenie szczegółowego harmonogramu przebiegu procesu aplikacyjnego obowiązującego w konkursie, uwzględniającego wszystkie istotne z punktu widzenia projektodawcy informacje, w tym terminy przekazania informacji o ocenie formalnej lub merytorycznej wniosku o dofinansowanie (dobra praktyka: PO KL).</p> <p>Stworzenie narzędzi weryfikacji skuteczności pracy administracji, zwłaszcza w odniesieniu do terminów na przeprowadzenie i zakończenie poszczególnych etapów oceny projektów i ich realizacji, przy czym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocena formalna powinna trwać maksymalnie 14 dni kalendarzowych. Docelowo powinna być dokonywana w momencie złożenia wniosku - ocena merytoryczna powinna trwać maksymalnie

	<p>również sankcji w przypadku przekraczania przez instytucje terminów ustalonych w systemie realizacji danego programu.</p>	<p>60 dni kalendarzowych. Oceny powinno dokonywać 2 ekspertów: zewnętrzny oraz reprezentujący daną instytucję</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocena powinna być możliwa do przeprowadzenia on-line, bez potrzeby zwoływania komisji oceny projektów - podpisanie umowy powinno nastąpić do 14 dni kalendarzowych od momentu ogłoszenia wyników konkursu. W przypadku negocjacji termin ten mógłby ulegać wydłużeniu do 30 dni - wyniki oceny powinny być każdorazowo publikowane na stronach internetowych odpowiednich instytucji. <p>Prowadzenie na poziomie MRR bieżącej analizy oraz publikowanie na stronach internetowych informacji nt. czasu trwania poszczególnych etapów wyboru projektów, we wszystkich instytucjach zaangażowanych w proces absorpcji, w szczególności: naboru, oceny formalnej, oceny merytorycznej, zatwierdzania list, ogłaszania wyników, podpisywania umów, oceny wniosku o płatność, wypłaty zaliczki, pierwszej transzy itd.</p>
<p>Rozproszona informacja o dostępnych instrumentach wsparcia dla przedsiębiorców (POIG, POKL, RPO, POLiŚ, PORPW).</p>	<p>Tworzenie odrębnych struktur informacyjnych przez każdą z instytucji organizujących konkursy - brak wspólnych punktów informacyjnych obsługujących daną grupę beneficjentów, co, poza trudnością z dostępem do profesjonalnej i rzetelnej informacji, znacząco zwiększa koszty informowania o funduszach europejskich.</p> <p>Niski poziom sprofilowania informacji nt. funduszy europejskich – działania informacyjne posługują się najczęściej ogólnymi hasłami i nie są ukierunkowane na potrzeby konkretnych grup</p>	<p>Uruchomienie sieci punktów obsługujących przedsiębiorców - udzielających usług informacyjnych nt. oferty RPO, PO IG, PO KL oraz zagwarantowanie pełnego wsparcia (przede wszystkim aktualizacji danych/ dokumentów/ wytycznych) ze strony instytucji organizujących konkursy.</p> <p>Prowadzenie kampanii informacyjnych zaprojektowanych pod potrzeby konkretnych odbiorców (z uwzględnieniem właściwych kanałów komunikacji), które promują:</p>

	docelowych lub promocję określonych schematów wsparcia.	<ul style="list-style-type: none"> - udział w konkursach uznanych za priorytetowe bądź, takich które cieszą się małym zainteresowaniem (np. działania ukierunkowane na rozwój klastrów) - ofertę stworzoną dla konkretnych grup docelowych, dostępną dzięki współfinansowaniu europejskiemu (np. fundusze pożyczkowe/ poręczeniowe, parki technologiczne).
<p>Zła jakość informacji udzielanej przedsiębiorcom nt. Regionalnych Programów Operacyjnych, PO Kapitał Ludzki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nieprzejrzysta struktura stron www (np. brak archiwów tematycznych, dotyczących poszczególnych działań czy etapów oceny projektów) - brak aktualizacji informacji na stronach www - przekazywanie informacji niepełnych lub ograniczonych do wskazania dokumentów formalnych (np. Szczegółowy Opis Priorytetów) - brak narzędzi praktycznych, np. w postaci FAQ; - brak terminowych odpowiedzi na zadawane pytania - brak profesjonalnej oferty szkoleniowej dla beneficjentów RPO na poziomie instytucji wdrażających. 	<p>Nieprzygotowanie pracowników wybranych instytucji organizujących konkursy do świadczenia usług informacyjnych</p> <p>Brak uzgodnionych i weryfikowanych narzędzi oceny jakości obsługi klienta.</p>	<p>Podniesienie jakości działań informacyjnych na poziomie regionalnym poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - specjalistyczne szkolenia pracowników instytucji organizujących konkursy - korzystanie z zewnętrznych podwykonawców lub wyspecjalizowanych pracowników w zakresie usług informacyjnych (np. audyty stron www, budowanie komunikatów) - badanie poziomu satysfakcji użytkowników narzędzi informacyjnych - uruchamianie specjalnych serwisów informacyjnych w trakcie ogłoszonych naborów (najczęściej zadawane pytania) - opracowanie standardowych narzędzi informacyjnych takich jak: przewodniki po kryteriach wyboru projektów czy zasady wdrażania projektów (dobra praktyka PO IG, PO KL).
PARTNERSTWO		
Niska jakość partnerstwa na poziomie programowania i wdrażania.	Ograniczanie liczby miejsc strony pozarządowej w Komitetach Monitorujących (np. KM PO liŚ, KM RPO).	Zrównoważenie składu Komitetów Monitorujących, tak aby strona instytucjonalna, której praca podlega monitoringowi, nie miała automatycznej większości.
Ograniczony wpływ interesariuszy na kształt programów i zasady ich wdrażania.	Brak równowagi pomiędzy przedstawicielami	Włączenie beneficjentów/ przedstawicieli

	<p>administracji i sektora pozarządowego w Komitetach Monitorujących.</p> <p>Zrutynizowane konsultacje społeczne, traktowane jako konieczność, wynikająca z przepisów unijnych, a nie element, który może podnieść jakość zarządzania programami.</p>	<p>beneficjentów w proces zarządzania programami operacyjnymi (dobra praktyka: Zespół ds. uproszczeń MRR).</p> <p>Szkolenia dla urzędników z zakresu dialogu społecznego i obywatelskiego, zasad dobrego rządu i kompetencji komunikacyjnych.</p>
--	---	---